

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Ülemnõukogu
välisleping
algtekst
18.07.1993
RT II 1999, 18, 116

12. augusti 1949 Genfi (II) konventsioon haavatud, haigete ja merehädas sõjaväelaste olukorra parandamise kohta merel

Vastu võetud 12.08.1949

[Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsus konventsiooniga ühinemise kohta](#)

[Välisministeeriumi teadaanne välislepingu jõustumise kohta](#)

Allakirjutanud, 21. aprillist 12. augustini 1949 Genfis toimunud diplomaatilisest konverentsist osavõtnud riikide täievolilised esindajad, eesmärgiga täiendada 18. oktoobri 1907 Haagi (X) konventsiooni 1906. a Genfi konventsiooni põhimõtete kohaldamisest meresõjale, on kokku leppinud järgnevas:

I peatükk ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Lepingupoole kohustuvad käesolevat konventsiooni järgima ja tagama selle järgimise igas olukorras.

Artikkel 2

Lisaks sätetele, mida kohaldatakse rahuajal, rakendatakse käesolevat konventsiooni ka kõigi kuulutatud sõdade või muude relvakonfliktide korral, mis võivad puhkeda kahe või enama lepingupoole vahel, ka juhul kui üks nendest sõjaseisukorda ei tunnusta.

Konventsiooni rakendatakse ka lepingupoole territooriumi osalise või täieliku okupeerimise korral, ka juhul kui okupatsioonile ei osutata relvastatud vastupanu.

Konventsiooniga ühinenud riigid järgivad oma vastastikustes suhetes konventsiooni ka juhul, kui mõni konfliktis osalev riik ei ole käesoleva konventsiooni pool. Nad järgivad konventsiooni ka suhetes nimetatud riigiga, kui too selles sätestatud tunnustab ja rakendab.

Artikkel 3

Kui lepingupoole territooriumil tekib relvakonflikt, mis ei ole rahvusvaheline, peab konfliktiosaline kohaldama vähemalt järgmisi sätteid:

(1) Sõjategevusest aktiivselt mitte osavõtvaid isikuid, sealhulgas relvajõudude liikmeid, kes on alistunud, ja neid, kes on jäänud võitlusvõimetuks (*hors de combat*) haiguse, haavata saamise või kinnipidamise tagajärjel või muul põhjusel, tuleb igas olukorras kohelda humaanselt, ilma mis tahes vaenuliku vahetegemiseta rassi, nahavärvi, religiooni või veendumuste, soo, sünnipära või varalise seisundi või muu sarnase kriteeriumi alusel.

Seetõttu on eelpool nimetatud isikute suhtes alati ja kõikjal keelatud järgmised toimingud:

- (a) vägivald elu ja isiku vastu, eriti tapmine, vigastamine, julm kohtlemine ja piinamine;
- (b) pantvangide võtmine;
- (c) isikliku au haavamine, eriti alandav ja alavääristav kohtlemine;
- (d) karistuste mõistmine ja täideviimine ilma eelneva otsuseta, mille on teinud tavapäraselt moodustatud kohus, mis võimaldab kõiki tsiviliseeritud rahvaste tunnustatud asendamatuid õiguslikke tagatisi.

(2) Haavatud ja haiged tuleb kokku koguda ja nende eest hoolitseda.

Erapooletu humanitaarorganisatsioon, nagu Rahvusvahelise Punase Risti Komitee, võib pakkuda konfliktiosalistele oma teeneid.

Konfliktiosalistel peaksid püüdma erikokkulepetega jõustada ka kõik käesoleva konventsiooni ülejäänud sätted või osa nendest.

Eelnevate sätete kohaldamine ei muuda konfliktiosalise õiguslikku staatust.

Artikkel 4

Sõjategevuse korral konfliktiosaliste maa- ja merejõudude vahel rakendatakse käesolevat konventsiooni üksnes laevadel asuvate relvajõudude suhtes.

Kaldale pandud relvajõudude suhtes rakendatakse kohe 12. augusti 1949 Genfi konventsiooni haavatud ja haigete sõjaväelaste olukorra parandamise kohta maismaal.

Artikkel 5

Neutraalsed riigid rakendavad käesolevat konventsiooni analoogia alusel konfliktiosaliste relvajõududesse kuuluvate haavatute, haigete ja merehädaliste, samuti meditsiinipersonali ja vaimulike suhtes, kes on vastu võetud nende territooriumile või seal interneeritud, samuti leitud hukkunute suhtes.

Artikkel 6

Lisaks artiklites 10, 18, 31, 38, 39, 40, 43 ja 53 ette nähtud kokkulepetele võivad lepingupooled sõlmida muid erikokkuleppeid kõigi küsimuste kohta, mille eraldi korraldamist nad peavad vajalikuks. Ükski erikokkulepe ei või haavatute, haigete ja merehädaliste, meditsiinipersonali liikmete ja vaimulike olukorda muuta halvemaks, kui on sätestatud käesolevas konventsioonis, ega piirata neile sellega antud õigusi.

Haavatud, haiged ja merehädalised, samuti meditsiinipersonal ja vaimulikud säilitavad sellistes kokkulepete kohased privileegid niikaua, kuni konventsioon nende suhtes kehtib, välja arvatud juhtudel, kui eelpool nimetatud või edaspidi nimetatavates kokkulepetes sätestatakse selgelt teisiti, või kui üks või teine konfliktiosaline kehtestab neile soodsamad tingimused.

Artikkel 7

Haavatud, haiged ja merehädalised, samuti meditsiinipersonal ja vaimulikud, ei või mingil juhul ei osaliselt ega täielikult loobuda käesoleva konventsiooni või eelmises artiklis viidatud erikokkulepete kohastest õigustest.

Artikkel 8

Käesolevat konventsiooni rakendatakse koostöös kaitsvate riikidega, kelle ülesanne on kaitsta konfliktiosalise huve, ning nende kontrolli all. Selleks võivad kaitsvad riigid määrata oma diplomaatilisele või konsulaarpersonalile lisaks delegaate nende oma kodanike või teiste neutraalsete riikide kodanike hulgast. Nimetatud delegaadid peab heaks kiitma riik, kus nad oma kohustusi täidavad.

Konfliktiosalistel hõlbustavad igati kaitsvate riikide esindajate või delegaatide tööd.

Kaitsvate riikide esindajad või delegaadid ei või mingil juhul ületada käesoleva konventsiooniga määratud tegevuspiire. Esmajoones arvestavad nad selle riigi julgeolekuvajadusi, kus nad oma kohustusi täidavad. Nende tegevust piiratakse ainult erandjuhtudel ja ajutiselt sõjaliste vajaduste tõttu.

Artikkel 9

Käesoleva konventsiooni sätted ei takista Rahvusvahelise Punase Risti Komiteel või muul erapooletul humanitaarorganisatsioonil konfliktiosalise nõusoleku korral abistada haavatuid, haigeid ja merehädalisiid, meditsiinipersonali ja vaimulikke, et neid kaitsta ja nende olukorda kergendada.

Artikkel 10

Lepingupooled võivad alati kokku leppida, et kaitsvatele riikidele käesoleva konventsiooniga pandud kohustused usaldatakse organisatsioonile, kes tagab erapooletuse ja tõhususe.

Kui haavatud, haiged ja merehädalised või meditsiinipersonal ja vaimulikud ei ole olnud või mis tahes põhjusel enam ei ole kaitsva riigi või käesoleva artikli esimeses lõigus ette nähtud organisatsiooni kaitse all, palub neid kinnipidav riik neutraalsel riigil või sellisel organisatsioonil täita võtta konfliktiosaliste määratud kaitsva riigi ülesanded, mida see täidab käesoleva konventsiooni alusel.

Kui kaitset ei saa korraldada sel moel, palub kinnipidav riik kooskõlas käesoleva artikliga abi või võtab vastu humanitaarorganisatsiooni, nagu Rahvusvahelise Punase Risti Komitee, pakkumise asuda täitma käesoleva konventsiooni alusel kaitsvatele riikidele pandud humanitaarfunktsioone.

Neutraalne riik või organisatsioon, keda asjaosaline riik kutsub või kes ise pakub end täitma neid ülesandeid, on kohustatud käituma vastutustundega konfliktiosalise suhtes, kellest sõltuvad käesoleva konventsiooniga kaitstud isikud, ja andma piisavad tagatised selle kohta, et ta on valmis asjaomased funktsioonid endale võtma ja neid erapooletult täitma.

Eelnevaid sätteid ei kitsendata erikokkulepetega poolte vahel, kellest üks ei saa pidada läbirääkimisi teise poole või tema liitlastega sõjaliste sündmuste tõttu, eriti kui tema territoorium on täielikult või suures osas okupeeritud.

Kui käesolevas konventsioonis nimetatakse kaitsvat riiki, tähendab see ka seda asendavat organisatsiooni käesoleva artikli tähenduses.

Artikkel 11

Kaitsvad riigid pakuvad oma teeneid erimeelsuste lahendamiseks, kui nad peavad seda soovitavaks kaitstavate isikute huvides, eriti konfliktiosalise erimeelsuste korral käesoleva konventsiooni sätete rakendamise või tõlgendamise suhtes.

Selleks võib iga kaitsev riik ühe konfliktiosalise kutsel või omal algatusel teha konfliktiosalisele ettepaneku nende esindajate, esmajoones haavatute, haigete ja merehädaliste, meditsiinipersonali liikmete ja vaimulike eest vastutavate võimude esindajate kohtumiseks, võimaluse korral sobival neutraalsel territooriumil. Konfliktiosalised on kohustatud sellised ettepanekud ellu viima. Kaitsvad riigid võivad vajaduse korral esitada konfliktiosalise heakskiidu saavutamiseks isiku mõnest neutraalsest riigist või Rahvusvahelise Punase Risti Komitee delegeeritud isiku, keda kutsutakse sellisel kohtumisel osalema.

II peatükk

HAAVATUD, HAIGED JA MEREHÄDALISED

Artikkel 12

Relvajõudude liikmeid ja teisi järgnevas artiklis nimetatud isikuid, kes on merel haavatud, haiged või merehädas, tuleb austada ja kaitsta igas olukorras, kusjuures «merehäda» all mõistetakse millest tahes põhjustatud merehädä ja see hõlmab ka õhusõidukite hädamaandumisi merre ning sellist maandumist õhusõidukitelt.

Neid isikuid tuleb kohelda humaanselt ja nende eest peab hoolitsema konfliktiosaline, kelle võimuses nad on, ilma mis tahes vaenuliku vahetegemiseta soo, rassi, rahvuse, religiooni, poliitiliste vaadete või muu sellise kriteeriumi alusel. Mis tahes rünne nende elu või vägivald nende isiku vastu on rangelt keelatud; esmajoones ei tohi neid tappa, piinata ega teha nendega bioloogilisi katseid; neid ei tohi tahtlikult ilma jätta arstiabist ja -hooldusest ega seada neid nakatumisohtu.

Üksnes tungivatel meditsiinilistel põhjustel võib ravida eelisjärjekorras.

Naisi tuleb kohelda nende soole kohase igakülgse tähelepanuga.

Artikkel 13

Käesolevat konventsiooni rakendatakse järgmiste kategooriate haavatute, haigete ja merehädaliste suhtes:

(1) Konfliktiosalise relvajõudude liikmed, samuti nende relvajõudude koosseisu kuuluvad maakaitsevägegede või vabatahtlike väeüksuste liikmed.

(2) Konfliktiosalise muude maakaitsevägegede ja vabatahtlike väeüksuste liikmed, sealhulgas organiseeritud vastupanuliikumistest osavõtjad, kes tegutsevad oma territooriumil või sellest väljaspool, ka juhul kui see territoorium on okupeeritud. Sellised maakaitseväge või vabatahtlike väeüksused, sealhulgas organiseeritud vastupanuliikumised, peavad vastama järgmistele nõuetele:

- (a) neid juhib isik, kes vastutab oma alluvate eest;
- (b) nad kannavad kindlaid, kaugelt eristatavaid eraldusmärke;
- (c) nad kannavad relvi avalikult;
- (d) nad järgivad sõjapidamise seadusi ja tavasid.

(3) Regulaarväe liikmed, kes on vandunud truudust valitsusele või võimule, keda neid kinnipidav pool ei tunnusta.

(4) Relvajõudusid saavad isikud, kes ei ole relvajõudude liikmed, nagu sõjalennukite meeskondade tsiviillikmed, sõjakorrespondendid, varustajad, töö- või teenindusbrigaadide liikmed, kes vastutavad relvajõudude olme eest, eeldusel et neid on selleks volitanud relvajõud, keda nad saavad.

(5) Konfliktiosalise kaubalaevastiku meeskondade liikmed, sealhulgas kaptenid, lootsid ja jungad, ning tsiviillennukite meeskonnad, juhul kui neil ei ole õigust veelgi paremale kohtlemisele vastavalt muudele rahvusvahelise õiguse normidele.

(6) Okupeerimata territooriumite elanikud, kes on vaenlase lähenemisel omal algatusel relvastunud, et osutada vastupanu sissetungijale ning kes ei ole jõudnud formeeruda regulaarväe üksusteks, eeldusel et nad kannavad relvi avalikult ja austavad sõjapidamise seadusi ja tavasid.

Artikkel 14

Sõdiva poole sõjalaevadel on õigus nõuda, et neile antaks üle haavatud, haiged või merehädalised, kes asuvad sõjaväe hospidallaevadel ja abiorganisatsioonide või eraisikute hospidallaevadel, samuti kaubalaevadel, jahtidel ja muudel alustel, eeldusel et haavatute ja haigete tervislik seisund lubab neid sõjalaevale toimetada ja et seal on võimalik neile anda vajalikku arstiabi.

Artikkel 15

Kui haavatud, haiged või merehädalised võetakse neutraalse sõjalaeva või neutraalse sõjaõhusõiduki pardale, tuleb tagada, kui seda nõutakse rahvusvahelises õiguses, et nad ei saaks enam sõjategevuses osaleda.

Artikkel 16

Artikkel 12 kohaselt loetakse sõjavangideks sõdiva poole haavatud, haiged ja merehädalised, kes langevad vaenlase kätte, ja nende suhtes rakendatakse sõjavange käsitlevaid rahvusvahelise õiguse norme. Vangistaja võib otsustada, kas olukorda arvestades on otstarbekas neid kinni hoida või saata nad vangistaja territooriumil asuvasse sadamasse, neutraalsesse sadamasse või isegi vaenlase sadamasse. Viimasel juhul ei tohi nii kodumaale saadetud sõjavangid enam teenida relvajõududes sõja kestel.

Artikkel 17

Haavatuid, haigeid või merehädalisi, kes on pandud maale neutraalsetes sadamates kohalike võimuorganite loal valvab neutraalne riik, et nad ei saaks enam sõjategevuses osaleda, kui neutraalsed ja sõdivad riigid ei ole kokku leppinud teisiti ning seda nõutakse rahvusvahelises õiguses.

Haiglasse majutamise ja interneerimise kulud kannab riik, kellest haavatud, haiged või merehädalised sõltuvad.

Artikkel 18

Pärast iga lahingut peavad konfliktiosalised viivitamatult rakendama kõiki võimalikke abinõusid, et otsida ja kokku koguda merehädalised, haavatud ja haiged, kaitsta neid röövimise ja halva kohtlemise eest, nende eest küllaldaselt hoolitseda ning et otsida langenuid ja vältida nende riisumist.

Võimaluse korral, peavad konfliktiosalised sõlmima kohalikke kokkuleppeid haavatute ja haigete äraviimise kohta mere kaudu piiramisel olevalt või ümberpiiratud alalt, samuti meditsiini- ja vaimuliku personali ja -vahendite nende aladele pääsemise kohta.

Artikkel 19

Konfliktiosalised talletavad esimesel võimalusel kõik andmed, mis võivad aidata identifitseerida nende käes olevat vastaspoole merehädalist, haavatut, haiget või langenuid.

Andmestik peaks võimaluse korral sisaldama:

- (a) riigi nimetus, kellest ta sõltub;
- (b) armee, rügemendi, isiku- või seerianumber;
- (c) perekonnanimi;
- (d) eesnimi või -nimed;
- (e) sünnikuupäev;
- (f) muud tema isikutunnistusele või -plaadile märgitud andmed;
- (g) kinnivõtmise või surma kuupäev ja koht;
- (h) andmed haavade või haiguse või surma põhjuse kohta.

Ülalnimetatud informatsioon tuleb esimesel võimalusel edastada sõjavangide kohtlemise 12. augusti 1949 Genfi konventsiooni artiklis 122 nimetatud informatsioonibüroole, mis edastab selle informatsiooni kaitsvate riikide ja sõjavangide keskagentuuri vahendusel riigile, kellest need isikud sõltuvad.

Konfliktiosalised valmistavad ette ja saavad üksteisele sama büroo kaudu surmatunnistused või langenute nõuetekohaselt kinnitatud nimekirjad. Samuti koguvad nad kokku ja saavad teineteisele ühe poole kaheosalisest isikuplaadist, viimased tahteavaldused ja muud lähimatele sugulastele olulised dokumendid,

raha ja kõik isikliku või emotsionaalse väärtusega esemed, mis leitakse langenute juurest. Need esemed koos identifitseerimata esemetega saadetakse pitsseeritud pakendeis, millele lisatakse teade nende langenud omaniku tuvastamiseks vajalike andmetega ja paki sisu täielik nimekiri.

Artikkel 20

Konfliktiosalised peavad tagama, et langenute matmisele merel, võimaluse korral ükshaaval, eelneb surnukehade hoolikas ja võimaluse korral meditsiiniline läbivaatus, eesmärgiga kinnitada surma fakti ja tuvastada isik ning võimaldada koostada aruanne. Kaheosalise isikuplaadi üks pool või üheosaline isikuplaat peab jääma surnukeha külge.

Kui langenud tuuakse kaldale, rakendatakse 12. augusti 1949 Genfi konventsiooni haavatud ja haigete sõjaväelaste olukorra parandamise kohta maismaal.

Artikkel 21

Konfliktiosalised võivad paluda neutraalsete kaubalaevade, jahtide või muude aluste kapteneid heategevas korras pardale võtta haavatuid, haigeid ja merehädalisi ja nende eest hoolitseda, samuti surnuid kokku koguda.

Mis tahes alused, kes palvele vastavad, ja need, kes on omal algatusel kogunud haavatuid, haigeid või merehädalisi, on erilise kaitse all ja neile tagatakse kõik abistamiseks vajalikud tingimused.

Neid aluseid ei või sellise transpordi tõttu mingil juhul kinni pidada; kuid kui ei ole lubatud teisiti, võib nad kinni pidada neutraliteedi mis tahes rikkumiste eest.

III peatükk **HOSPIDALLAEVAD**

Artikkel 22

Sõjaväe hospidallaevu, see tähendab laevu, mis on ehitatud või eriliselt varustatud riikide poolt spetsiaalselt ja ainuüksi eesmärgiga abistada haavatuid, haigeid ja merehädalisi, samuti neid ravida ja transportida, ei tohi mingil tingimusel rünnata ega kinni võtta; vaid neid tuleb alati austada ja kaitsta, tingimusel et nende nimed ja tunnusmärgid on konfliktiosalisele teatavaks tehtud kümme päeva enne nende kasutamist.

Teates peavad olema märgitud ka registreeritud brutotonnaaž, pikkus võõrtäavist ahtrini ning mastide ja korstnate arv.

Artikkel 23

Kalदारajatisi, mida kaitstakse 12. augusti 1949 Genfi konventsiooni järgi haavatud ja haigete sõjaväelaste olukorra parandamise kohta maismaal, tuleb kaitsta merelt pommitamise või ründamise eest.

Artikkel 24

Hospidallaevadel, mida kasutavad kohalikud Punase Risti seltsid, ametlikult registreeritud abistamisorganisatsioonid või eraisikud, on samasugune kaitse nagu sõjaväe hospidallaevadel. Neid ei või kinni võtta, kui konfliktiosaline, kellest nad sõltuvad, on neid ametlikult volitanud ja kui on järgitud artiklis 22 teatamise kohta sätestatud.

Neil laevadel peab olema vastutavate ametivõimude sertifikaat aluste kontrollimise kohta varustamise ajal ja mereleminekul.

Artikkel 25

Hospidallaevadel, mida kasutavad kohalikud Punase Risti seltsid, ametlikult registreeritud abistamisorganisatsioonid või eraisikud, on samasugune kaitse nagu sõjaväe hospidallaevadel ja neid ei või kinni võtta, kui on järgitud artikli 22 sätteid teatamise kohta ja tingimusel, et nad on end andnud ühe konfliktiosalise kontrolli alla oma valitsuste eelneval nõusolekul ja asjaomase konfliktiosalise volitusel.

Artikkel 26

Artiklites 22, 24 ja 25 nimetatud kaitse kehtib igasuguse tonnaažiga hospidallaevade ja nende päästepaatide suhtes nende tegutsemise kohast olenemata. Maksimaalse mugavuse ja julgeoleku tagamiseks peavad konfliktiosalised siiski püüdma kasutada haavatute, haigete ja merehädaliste transpordiks pikkadel vahemaadel ja avamerel üksnes hospidallaevu brutotonnaažiga üle 2000 tonni.

Artikkel 27

Artiklite 22 ja 24 kohaselt austatakse ja kaitstakse ka riigi või ametlikult tunnustatud päästeinstitutsioonide rannapäästeoperatsioonideks mõeldud väikealuseid, niivõrd kui seda lubavad nende käitamise nõuded.

Sama kehtib võimaluste piires ka alaliste kaldarajatiste kohta, mida kasutavad ainult eelpool nimetatud alused oma humanitaarmissioonidel.

Artikkel 28

Kui sõjalaeva pardal toimub kokkupõrge, austatakse ja säästetakse laevalaatsarette võimaluste piires. Laevalaatsaretid ja nende sisseseade kohta kehtivad sõjapidamise seadused, kuid nende otstarvet ei või muuta niikaua, kui neid vajatakse haavatute ja haigete tarvis. Sellele vaatamata võib kapten, kelle võimusesse need laatsaretid on langenud, kasutada neid äärmise sõjalise vajaduse korral teistel eesmärkidel, kui on tagatud kohane hoolitsus sinna majutatud haavatute ja haigete eest.

Artikkel 29

Hospidallaevadel, mis asuvad vaenlase kätte langenud sadamas, lubatakse sellest sadamast lahkuda.

Artikkel 30

Artiklites 22, 24, 25 ja 27 nimetatud alused annavad toetust ja abi haavatutele, haigetele ja merehädalistele nende rahvusest olenemata.

Lepingupooled kohustuvad mitte kasutama neid aluseid sõjalistel eesmärkidel.

Need alused ei tohi kuidagi takistada võitlejate liikumist.

Lahingu ajal või pärast seda tegutsevad nad omal vastutusel.

Artikkel 31

Konfliktiosalisel on õigus artiklites 22, 24, 25 ja 27 nimetatud aluseid kontrollida ja läbi otsida. Nad võivad keelduda selliseid aluseid abistamast, käskida neil eemalduda, sundida neid määratud kurssi hoidma, kontrollida nende traadita ja muude sidevahendite kasutamist ja tõsise olukorra tõttu neid ka kinni pidada, kuid mitte üle seitsme päeva kinnipidamise hetkest arvates.

Nad võivad ajutiselt aluse pardale saata voliniku, kelle ainsaks ülesandeks on kindlaks teha, kas eelmise löigu põhjal antud korraldusi täidetakse.

Võimaluste piires peavad konfliktiosalised hospidallaeva logiraamatusse kandma aluse kaptenile antud käsud talle mõistetavas keeles.

Konfliktiosalised võivad kas ühepoolselt või erikokkulepete alusel saata oma laevade pardale neutraalseid vaatlejaid, kes jälgivad käesoleva konventsiooni täpset täitmist.

Artikkel 32

Artiklites 22, 24, 25 ja 27 nimetatud aluseid ei peeta sõjalaevadeks, kui nad peatuvad neutraalses sadamas.

Artikkel 33

Kaubalaevu, mis on muudetud hospidallaevadeks, ei või sõjategevuse kestel muul otstarbel kasutada.

Artikkel 34

Hospidallaevade ja laevalaatsarettide kaitse lõpetatakse ainult juhul, kui neid kasutatakse vaenlase kahjustamiseks väljaspool nende humanitaarkohustusi. Kaitse võib lõpetada alles pärast nõuetekohase hoiatuse esitamist, milles on määratud piisav tähtaeg, kuid seda hoiatust ei arvestata.

Eelkõige ei või hospidallaevad omada ega kasutada salajasi koode oma traadita või muude sidevahendite tarbeks.

Artikkel 35

Hospidallaevadele ja laevalaatsarettidele antud kaitset ei lõpetata järgmistel juhtumitel:

- (1) laevade või laevalaatsarettide meeskonnad on relvastatud korra tagamiseks, enesekaitseks või haavatute ja haigete kaitseks;
- (2) pardal on seadmed, mida kasutatakse ainult navigeerimiseks või sidepidamiseks;
- (3) hospidallaevade pardal või laevalaatsarettides leitakse haavatutelt, haigetelt ja merehädalistelt võetud käsirelvi ja laskemoona, mida ei ole veel üle antud asjaomasele teenistusele;

(4) hospidallaevade ja aluste laevalaatsarettide või nende meeskonnad hooldavad tsiviilisikutest haavatuid, haigeid ja merehädalisi;

(5) ainult meditsiiniliste ülesannete täitmiseks mõeldud varustust ja personali transporditakse hulgal, mis ületab tavalised vajadused.

IV peatükk PERSONAL

Artikkel 36

Hospidallaevade ja nende meeskondade vaimulikku, meditsiinilist ja haiglapersonali tuleb austada ja kaitsta. Neid ei tohi kinni võtta ajal, mil nad teenivad hospidallaeval, vaatamata sellele, kas pardal on haavatuid või haigeid.

Artikkel 37

Artiklites 12 ja 13 nimetatud isikute meditsiinilise ja usulise teenindamisega tegelevat vaimulikku, meditsiinilist ja haiglapersonali tuleb nende vaenlase kätte langemise korral austada ja kaitsta; nad võivad jätkata oma kohustuste täitmist niikaua, kui see on vajalik haavatute ja haigete eest hoolitsemiseks. Seejärel tuleb nad tagasi saata niipea, kui ülemjuhataja, kelle võimu all nad on, seda võimalikuks peab. Laevalt lahkumisel võivad nad kaasa võtta oma isikliku vara.

Kui sõjavangide meditsiiniliste või usuliste vajaduste rahuldamiseks osutub siiski vajalikuks pidada kinni osa sellest personalist, tuleb teha kõik võimalik nende võimalikult kiireks maalesaatmiseks.

Maalesaatmise korral kohaldatakse kinnipeetud personalile 12. augusti 1949 Genfi konventsiooni haavatud ja haigete sõjaväelaste olukorra parandamise kohta maismaal.

V peatükk MEDITSIINILINE TRANSPORT

Artikkel 38

Selleks ülesandeks prahitud laeval on õigus transportida varustust, mis on määratud ainult haavatud ja haigete sõjaväelaste raviks või haiguste leviku tõkestamiseks, eeldusel et vastaspool on teavitatud nende reisi puudutavatest üksikasjadest ja viimane on need heaks kiitnud. Vastaspool võib minna transpordilaevade pardale, kuid mitte neid kinni võtta ega transporditavat varustust ära võtta.

Konfliktiosaliste kokkuleppe korral võib selliste laevade pardale panna neutraalseid vaatlejaid, kes kontrollivad transporditavat varustust. Selleks tagatakse varustusele vaba juurdepääs.

Artikkel 39

Meditsiiniõhusõidukeid, see tähendab õhusõidukeid, mida kasutatakse ainult haavatute, haigete ja merehädaliste veoks ning meditsiinipersonali ja -vahendite transpordiks, ei tohi rünnata. Sõdivad pooled peavad neid austama, kui nad lendavad sõdivate poolte erikokkulepetega määratud kõrgustel, aegadel ja marsruutidel.

Nad peavad kandma hästi nähtavat artiklis 41 sätestatud tunnusmärki koos oma rahvusvärvidega alumistel, ülemistel ja külgmistel pindadel. Nad võidakse varustada muude tähistega või vahenditega, mis võimaldavad neid identifitseerida, milles sõdivad pooled on sõjategevuse puhkemisel või selle ajal kokku leppinud.

Kui ei ole kokku lepitud teisiti, on lennud üle vaenlase territooriumi või tema okupeeritud territooriumi keelatud.

Meditsiiniõhusõidukid peavad täitma iga maandumiskäsku. Sellise kohustusliku maandumise korral võib õhusõiduk koos pardalolijatega jätkata lendu pärast läbivaatust, kui see toimub.

Tahtmatu maandumise korral vaenlase territooriumil või tema okupeeritud territooriumil on nii haavatud, haiged ja merehädalised kui ka õhusõiduki meeskond sõjavangid. Meditsiinipersonali koheldakse vastavalt artiklitele 36 ja 37.

Artikkel 40

Kooskõlas teise lõiguga võivad konfliktiosalise meditsiiniõhusõidukid lennata üle neutraalsete riikide territooriumide, vajaduse korral seal maanduda või kasutada neid vahepeatusteks. Nad teatavad neutraalsetele riikidele eelnevalt oma lennust üle nende territooriumi ja peavad täitma maandumiskäsku. Neid ei tohi rünnata siis, kui nad lendavad asjaomaste konfliktiosaliste ja neutraalse riigi vahelise erikokkuleppega määratud marsruutidel, kõrgustel ja aegadel.

Neutraalne riik võib siiski seada meditsiiniõhusõidukite ülelendudele või maandumistele oma territooriumil tingimusi või piiranguid. Selliseid tingimusi või piiranguid tuleb rakendada võrdselt kõigi konfliktiosaliste suhtes.

Kui neutraalne riik ja konfliktiosalised pole teisiti kokku leppinud ja seda nõutakse rahvusvahelises õiguses, peab neutraalne riik kinni pidama haavatud, haiged ja merehädalised, kelle meditsiiniõhusõiduk on kohalike võimuorganite loal neutraalsele territooriumile toimetatud, et nad ei saaks enam osaleda sõjategevuses. Nende majutus- ja interneerimiskulud kannab riik, kellest nad sõltuvad.

VI peatükk **TUNNUSMÄRK**

Artikkel 41

Pädevate sõjaväevõimude juhendamisel kasutatakse embleemi punase ristiga valgel taustal lippudel, käesidemetel ja kõikidel meditsiiniteenistuses kasutatavatel vahenditel.

Riikide puhul, kes juba kasutavad punase risti asemel embleemina punast poolkuud või punast lövi ja päikest valgel taustal, tunnustatakse käesoleva konventsiooni kohaselt ka neid embleeme.

Artikkel 42

Artiklites 36 ja 37 märgitud isikud kannavad vasakul käel tunnusmärgiga veekindlast materjalist käesidet, mille on välja andnud ja märgistanud sõjaväevõimud.

Niisugusel personalil on lisaks artiklis 19 nimetatud isikuplaadile ka eriline tunnusmärgiga isikutunnistus. See tunnistus peab olema veekindlast materjalist ja sellise suurusega, et seda saaks taskus kanda. Tunnistuse tekst on riigikeeles ja selles märgitakse vähemalt omaniku perekonnanimi ja eesnimed, sünnikuupäev, auaste ja teenistusnumber, samuti kaitse ulatus, millele tal on õigus käesoleva konventsiooni alusel. Tunnistusel peab olema omaniku foto ja kas tema allkiri või sõrmejäljed või mõlemad. Tunnistusel peab olema sõjaväevõimude reljeefne pitsier.

Isikutunnistus peab riigi relvajõududes ja võimaluse korral ka lepingupoolte sama tüüpi relvajõududes olema ühtne. Konfliktiosalised võivad juhendada käesolevale konventsioonile lisatud näidistest. Sõjategevuse puhkemisel informeerivad nad üksteist tunnistustest, mida nad kasutavad. Võimaluse korral tuleb isikutunnistused teha vähemalt kahes eksemplaris, millest ühte hoitakse kodumaal.

Mingil juhul ei tohi nimetatud personalilt ära võtta nende tunnusmärke ega isikutunnistusi ega õigust kanda käesidet. Kaotamise korral on neil õigus saada tunnistuste duplikaadid ja uued tunnusmärgid.

Artikkel 43

Artiklites 22, 24, 25 ja 27 nimetatud laevad märgistatakse järgmiselt:

- (a) kõik välispinnad on valged;
- (b) laevakere mõlemale küljele ja horisontaalpindadele maalitakse üks või mitu võimalikult suurt tumepunast risti nii, et nad oleksid võimalikult hästi nähtavad merelt ja õhust.

Kõik hospidallaevad peavad enda äratuntavaks tegemiseks heiskama riigilipu ning kui nad kuuluvad neutraalsele riigile, ka selle konfliktiosalise lipu, kelle juhtimisega nad on nõus. Punase ristiga valge lipp heisatakse peamasti võimalikult kõrgele.

Hospidallaevade päästepaadid, rannapäästepaadid ja kõik meditsiiniteenistuse kasutuses olevad väikealused värvitakse valgeks ja nendel peavad olema selgesti nähtavad tumepunased ristid ja nad peavad üldjoontes järgima eelpool kirjeldatud hospidallaevade identifitseerimise süsteemi.

Eelpool nimetatud laevad ja alused, kes soovivad enda kaitse tagada öösel ja piiratud nähtavusega aegadel, peavad konfliktiosalise nõusolekul, kelle võimu all nad on, tegema oma värvi ja tunnusmärgid piisavalt nähtavaks.

Hospidallaevad, mida vaenlane vastavalt artiklile 31 ajutiselt kinni peab, peavad langetama konfliktiosalise lipu, kelle teenistuses nad on või kelle juhtimisega nad on nõustunud.

Rannapäästepaatidel, kui nad jätkavad okupeeriva riigi nõusolekul tegutsemist okupeeritud baasist, võib lubada baasist äraolekul kanda nende oma rahvusvärve kõrvuti lipuga, millel on punane rist valgel taustal, eeldusel et sellest on teatatud kõigile asjaomastele konfliktiosalisele.

Kõiki käesoleva artikli punase ristiga seotud sätteid rakendatakse võrdselt ka teiste artiklis 41 nimetatud embleemide suhtes.

Konfliktiosalised peavad alati püüdma sõlmida vastastikuseid kokkuleppeid, kasutamaks kõige kaasaegsemaid kättesaadavaid vahendeid hospidallaevade identifitseerimise lihtsustamiseks.

Artikkel 44

Artiklis 43 nimetatud tunnusmärke võib rahu- või sõjaajal kasutada ainult selles artiklis nimetatud laevade tähistamiseks ja kaitsmiseks, kui muu rahvusvahelise konventsiooniga või kõigi asjaomaste konfliktiosaliste kokkuleppega ei nähta ette teisiti.

Artikkel 45

Lepingupooled peavad tegema kõik vajaliku artiklis 43 ette nähtud tunnusmärkide kuritarvituste vältimiseks ja lõpetamiseks, kui nende õigus seda küsimust veel piisavalt ei reguleeri.

VII peatükk KONVENTSIOONI TÄITMINE

Artikkel 46

Konfliktiosaline, tegutsedes oma vägede ülemjuhataja kaudu, peab tagama eelnevate artiklite täpse täitmise ja vastutama ka ettenägematute juhtumite eest kooskõlas käesoleva konventsiooni üldprintsiipidega.

Artikkel 47

Repressaalid konventsiooniga kaitstud haavatute, haigete ja merehädaliste, samuti personali, aluste ja vahendite suhtes on keelatud.

Artikkel 48

Lepingupooled kohustuvad nii rahu- kui ka sõjaajal levitama käesoleva konventsiooni teksti oma riikides võimalikult ulatuslikult, esmajoones nägema selle õpetamise ette sõjaväelistes ja võimaluse korral ka tsiviilõppeprogrammides nii, et selle põhimõtteid teaks kogu elanikkond, esmajoones relvastatud sõjajõud, meditsiinipersonal ja vaimulikud.

Artikkel 49

Lepingupooled edastavad üksteisele Šveitsi Föderaalnõukogu, sõjaajal aga kaitsvate riikide kaudu käesoleva konventsiooni ja selle rakendamise seaduste ja määruste ametlikud tõlked.

VIII peatükk KURITARVITUSTE JA RIKKUMISTE VASTU VÕITLEMINE

Artikkel 50

Lepingupooled kohustuvad vastu võtma õigusakte, mille alusel saab kriminaalkorras karistada isikuid, kes panevad toime või käsivad toime panna käesoleva konventsiooni raskeid rikkumisi, mida kirjeldatakse järgmises artiklis.

Lepingupool on kohustatud otsima isikuid, kes on arvatavasti toime pannud või käskinud toime panna selliseid raskeid rikkumisi ja tooma need isikud nende rahvusest olenemata oma kohtu ette. Kooskõlas oma siseriikliku õigusega võib ta ka, kui ta seda eelistab, anda need isikud kohtupidamiseks üle teisele asjaomasele lepingupoolele eeldusel, et see lepingupool on tõendanud *prima facie* asjaolud.

Iga lepingupool astub vajalikke samme, et lõpetada ka kõik muud käesoleva konventsiooniga vastuolus olevad toimingud, mis ei kujuta endast järgmises artiklis toodud raskeid rikkumisi.

Süüdistatavatel isikutel on alati õigus nõuetekohasele kohtupidamisele ja kaitsele, mis ei või olla ebasoodsamad, kui on ette nähtud sõjavangide kohtlemise 12. augusti 1949 Genfi konventsiooni artiklis 105 ja järgnevates artiklites.

Artikkel 51

Elmises artiklis nimetatud rasked rikkumised on järgmised teod konventsiooniga kaitstud isikute või vara vastu: tahtlik tapmine, piinamine või ebainimlik kohtlemine, sealhulgas bioloogilised katsed, suurte kannatuste või raskete kehavigastuste või tervisekahjustuste tahtlik tekitamine, samuti vara ulatuslik hävitamine ja omastamine, mida sõjalised vajadused ei õigusta ning mis on toime pandud ebaseaduslikult ja pahatahtlikult.

Artikkel 52

Ühelgi lepingupoolel ei ole õigust ennast või ükskõik millist teist lepingupoolt vabastada tema enda või teise lepingupoole tegevuse tulemusel tekkinud vastutusest eelnevas artiklis viidatud raskete rikkumiste eest.

Artikkel 53

Konfliktiosalise nõudmise korral tuleb konventsiooni iga oletatava rikkumise kohta viia läbi juurdlus, mille korra määravad asjaomased pooled.

Kui juurdluse korda kokku ei lepita, valivad pooled vahekohtuniku, kes määrab järgitava korra.

Kui rikkumine on tuvastatud, peavad konfliktiosalised selle lõpetama ja selle eest karistama viivitamata.

LÕPPSÄTTED

Artikkel 54

Käesolev konventsioon on koostatud inglise ja prantsuse keeles. Mõlemad tekstid on võrdselt autentsed.

Šveitsi Föderaalnõukogu korraldab käesoleva konventsiooni tõlkimise vene ja hispaania keelde.

Artikkel 55

Käesolevale konventsioonile tänase kuupäevaga võivad kuni 12. veebruarini 1950 alla kirjutada riigid, kes olid esindatud Genfis 21. aprillil 1949 alanud konverentsil; samuti riigid, kes ei olnud konverentsil esindatud, kuid on 1864. a, 1906. a või 1929. a sõjatandril relvajõudude koosseisus olevate haavatute ja haigete olukorra parandamise Genfi konventsioonide osalised.

Artikkel 56

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse viivitamata ja ratifitseerimisdokumendid deponeeritakse Bernis.

Iga ratifitseerimisdokumendi deponeerimise kohta koostatakse protokoll ja Šveitsi Föderaalnõukogu edastab selle kinnitatud koopiad kõikidele riikidele, kelle nimel on konventsioonile alla kirjutatud või kelle ühinemisest sellega on teatatud.

Artikkel 57

Käesolev konventsioon jõustub vähemalt kahe ratifitseerimisdokumendi deponeerimisest arvates kuue kuu pärast.

Edaspidi jõustub see iga lepingupoole suhtes kuue kuu möödudes ratifitseerimisdokumendi deponeerimist

Artikkel 58

Käesolev konventsioon asendab lepingupoole vahelistes suhetes 18. oktoobri 1907 Haagi (X) konventsiooni 1906. a Genfi konventsiooni põhimõtete kohaldamisest meresõjale.

Artikkel 59

Jõustumise kuupäevast alates võivad konventsiooniga ühineda kõik riigid, kelle nimel veel ei ole käesolevale konventsioonile alla kirjutatud.

Artikkel 60

Ühinemisest teatatakse kirjalikult Šveitsi Föderaalnõukogule ja see jõustub kuue kuu möödumisel päevast, mil nõukogu on ühinemisteate kätte saanud.

Šveitsi Föderaalnõukogu teatab ühinemistest kõikidele riikidele, kelle nimel konventsioonile on alla kirjutatud või kelle ühinemisest sellega on teatatud.

Artikkel 61

Artiklites 2 ja 3 sätestatud olukordades jõustuvad viivitamatult konfliktiosalise enne sõjategevuse või okupatsiooni algust või pärast seda deponeeritud ratifitseerimised ja teatatud ühinemised. Šveitsi Föderaalnõukogu teatab kiireimal viisil konfliktiosaliselt saadud ratifitseerimis- või ühinemisdokumentidest.

Artikkel 62

Iga lepingupool võib käesoleva konventsiooni denonsseerida.

Denonsseerimisest teatakse kirjalikult Šveitsi Föderaalnõukogule, kes edastab teate lepingupoolte valitsustele.

Denonsseerimine jõustub ühe aasta möödumisel päevast, mil teade selle kohta on Šveitsi Föderaalnõukogule edastatud. Kui denonsseeriv riik denonsseerimise ajal osaleb konfliktis, ei jõustu see enne rahu sõlmimist ja käesoleva konventsiooniga kaitstavate isikute vabastamise ja repatrieerimise lõpetamist.

Denonsseerimine kehtib ainult denonsseeriva riigi suhtes. See ei tohi mingil viisil mõjutada konfliktiosaliste kohustusi rahvusvahelise õiguse põhimõtete alusel, kuna need tulenevad tsiviliseeritud rahvaste tavadest, humaansusseadustest ja ühiskondliku südametunnistuse käskudest.

Artikkel 63

Šveitsi Föderaalnõukogu registreerib käesoleva konventsiooni Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni sekretariaadis. Šveitsi Föderaalnõukogu informeerib Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni sekretariaati ka kõikidest käesoleva konventsiooni ratifitseerimistest, ühinemistest ja denonsseerimistest.

Selle tõenduseks on oma täisvolikirjad deponeerinud isikud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud Genfis kaheteistkümnendal augustil 1949 inglise ja prantsuse keeles. Originaal deponeeritakse Šveitsi Konföderatsiooni arhiivis. Šveitsi Föderaalnõukogu saadab selle tõestatud koopiad kõigile allakirjutanud ja ühinevatele riikidele.

Lisa

ISIKUTUNNISTUS

Eesikülg	Tagakülg			
<div style="text-align: center;"> Kaardi välja andnud riigi ja sõjaväeasutuse nime koht </div> <h2 style="text-align: center;">ISIKUTUNNISTUS</h2> <p style="text-align: center;">relvajõudude meditsiini- ja religioonipersonalile</p> <p>Perekonnanimi _____</p> <p>Eesnimi _____</p> <p>Sünniaeg _____</p> <p>Auaste _____</p> <p>Armeenumber _____</p> <p>Selle kaardi omanikku kaitstakse 12. augusti 1949. a Genfi konventsiooni haavatud, haigete ja merehädas sõjaväelaste olukorra parandamise kohta merel järgi kui</p> <p>_____</p> <p style="text-align: center;">Väljaandmise kuupäev Kaardi number</p>	<div style="text-align: center;"> Omaniku foto Omaniku allkiri või sõrmejalg või mõlemad </div> <div style="text-align: center; border: 1px dashed black; border-radius: 50%; padding: 10px; margin: 10px auto; width: 80px;"> Kaardi väljaandnud sõjaväeasutuse reljееfne pitser </div> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Pikkus _____</td> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Silmade värv _____</td> <td style="width: 33%; padding: 5px;">Juuste värv _____</td> </tr> </table> <p style="text-align: center;">Muud tunnusmärgid</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	Pikkus _____	Silmade värv _____	Juuste värv _____
Pikkus _____	Silmade värv _____	Juuste värv _____		

**Convention (II) for the Amelioration of the Condition of Wounded, Sick and Shipwrecked
Members of Armed Forces at Sea
Geneva, 12 August 1949**

PREAMBLE

The undersigned Plenipotentiaries of the Governments represented at the Diplomatic Conference held at Geneva from April 21 to August 12, 1949, for the purpose of revising the Xth Hague Convention of October 18, 1907 for the Adaptation to Maritime Warfare of the Principles of the Geneva Convention of 1906, have agreed as follows:

**Chapter I
GENERAL PROVISIONS**

Article 1

The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for the present Convention in all circumstances.

Article 2

In addition to the provisions which shall be implemented in peacetime, the present Convention shall apply to all cases of declared war or of any other armed conflict which may arise between two or more of the High Contracting Parties, even if the state of war is not recognized by one of them.

The Convention shall also apply to all cases of partial or total occupation of the territory of a High Contracting Party, even if the said occupation meets with no armed resistance.

Although one of the Powers in conflict may not be a party to the present Convention, the Powers who are parties thereto shall remain bound by it in their mutual relations. They shall furthermore be bound by the Convention in relation to the said Power, if the latter accepts and applies the provisions thereof.

Article 3

In the case of armed conflict not of an international character occurring in the territory of one of the High Contracting Parties, each Party to the conflict shall be bound to apply, as a minimum, the following provisions:

(1) Persons taking no active part in the hostilities, including members of armed forces who have laid down their arms and those placed hors de combat by sickness, wounds, detention, or any other cause, shall in all circumstances be treated humanely, without any adverse distinction founded on race, colour, religion or faith, sex, birth or wealth, or any other similar criteria.

To this end, the following acts are and shall remain prohibited at any time and in any place whatsoever with respect to the above-mentioned persons:

(a) violence to life and person, in particular murder of all kinds, mutilation, cruel treatment and torture;
(b) taking of hostages;
(c) outrages upon personal dignity, in particular, humiliating and degrading treatment;
(d) the passing of sentences and the carrying out of executions without previous judgement pronounced by a regularly constituted court, affording all the judicial guarantees which are recognized as indispensable by civilized peoples.

(2) The wounded, sick and shipwrecked shall be collected and cared for.

An impartial humanitarian body, such as the International Committee of the Red Cross, may offer its services to the Parties to the conflict.

The Parties to the conflict should further endeavour to bring into force, by means of special agreements, all or part of the other provisions of the present Convention.

The application of the preceding provisions shall not affect the legal status of the Parties to the conflict.

Article 4

In case of hostilities between land and naval forces of Parties to the conflict, the provisions of the present Convention shall apply only to forces on board ship.

Forces put ashore shall immediately become subject to the provisions of the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of August 12, 1949.

Article 5

Neutral Powers shall apply by analogy the provisions of the present Convention to the wounded, sick and shipwrecked, and to members of the medical personnel and to chaplains of the armed forces of the Parties to the conflict received or interned in their territory, as well as to dead persons found.

Article 6

In addition to the agreements expressly provided for in Articles 10, 18, 31, 38, 39, 40, 43 and 53, the High Contracting Parties may conclude other special agreements for all matters concerning which they may deem it suitable to make separate provision. No special agreement shall adversely affect the situation of wounded, sick and shipwrecked persons, of members of the medical personnel or of chaplains, as defined by the present Convention, nor restrict the rights which it confers upon them.

Wounded, sick and shipwrecked persons, as well as medical personnel and chaplains, shall continue to have the benefit of such agreements as long as the Convention is applicable to them, except where express provisions to the contrary are contained in the aforesaid or in subsequent agreements, or where more favourable measures have been taken with regard to them by one or other of the Parties to the conflict.

Article 7

Wounded, sick and shipwrecked persons, as well as members of the medical personnel and chaplains, may in no circumstances renounce in part or in entirety the rights secured to them by the present Convention, and by the special agreements referred to in the foregoing Article, if such there be.

Article 8

The present Convention shall be applied with the cooperation and under the scrutiny of the Protecting Powers whose duty it is to safeguard the interests of the Parties to the conflict. For this purpose, the Protecting Powers may appoint, apart from their diplomatic or consular staff, delegates from amongst their own nationals or the nationals of other neutral Powers. The said delegates shall be subject to the approval of the Power with which they are to carry out their duties.

The Parties to the conflict shall facilitate to the greatest extent possible the task of the representatives or delegates of the Protecting Powers.

The representatives or delegates of the Protecting Powers shall not in any case exceed their mission under the present Convention. They shall, in particular, take account of the imperative necessities of security of the State wherein they carry out their duties. Their activities shall only be restricted as an exceptional and temporary measure when this is rendered necessary by imperative military necessities.

Article 9

The provisions of the present Convention constitute no obstacle to the humanitarian activities which the International Committee of the Red Cross or any other impartial humanitarian organization may, subject to the consent of the Parties to the conflict concerned, undertake for the protection of wounded, sick and shipwrecked persons, medical personnel and chaplains, and for their relief.

Article 10

The High Contracting Parties may at any time agree to entrust to an organization which offers all guarantees of impartiality and efficacy the duties incumbent on the Protecting Powers by virtue of the present Convention.

When wounded, sick and shipwrecked, or medical personnel and chaplains do not benefit or cease to benefit, no matter for what reason, by the activities of a Protecting Power or of an organization provided for in the first paragraph above, the Detaining Power shall request a neutral State, or such an organization, to undertake the functions performed under the present Convention by a Protecting Power designated by the Parties to a conflict.

If protection cannot be arranged accordingly, the Detaining Power shall request or shall accept, subject to the provisions of this Article, the offer of the services of a humanitarian organization, such as the International Committee of the Red Cross, to assume the humanitarian functions performed by Protecting Powers under the present Convention.

Any neutral Power, or any organization invited by the Power concerned or offering itself for these purposes, shall be required to act with a sense of responsibility towards the Party to the conflict on which persons protected by the present Convention depend, and shall be required to furnish sufficient assurances that it is in a position to undertake the appropriate functions and to discharge them impartially.

No derogation from the preceding provisions shall be made by special agreements between Powers one of which is restricted, even temporarily, in its freedom to negotiate with the other Power or its allies by reason of military events, more particularly where the whole, or a substantial part, of the territory of the said Power is occupied.

Whenever, in the present Convention, mention is made of a Protecting Power, such mention also applies to substitute organizations in the sense of the present Article.

Article 11

In cases where they deem it advisable in the interest of protected persons, particularly in cases of disagreement between the Parties to the conflict as to the application or interpretation of the provisions of the present Convention, the Protecting Powers shall lend their good offices with a view to settling the disagreement.

For this purpose, each of the Protecting Powers may, either at the invitation of one Party or on its own initiative, propose to the Parties to the conflict a meeting of their representatives, in particular of the authorities responsible for the wounded, sick and shipwrecked, medical personnel and chaplains, possibly on neutral territory suitably chosen. The Parties to the conflict shall be bound to give effect to the proposals made to them for this purpose. The Protecting Powers may, if necessary, propose for approval by the Parties to the conflict, a person belonging to a neutral Power or delegated by the International Committee of the Red Cross, who shall be invited to take part in such a meeting.

Chapter II WOUNDED, SICK AND SHIPWRECKED

Article 12

Members of the armed forces and other persons mentioned in the following Article, who are at sea and who are wounded, sick or shipwrecked, shall be respected and protected in all circumstances, it being understood that the term "shipwreck" means shipwreck from any cause and includes forced landings at sea by or from aircraft.

Such persons shall be treated humanely and cared for by the Parties to the conflict in whose power they may be, without any adverse distinction founded on sex, race, nationality, religion, political opinions, or any other similar criteria. Any attempts upon their lives, or violence to their persons, shall be strictly prohibited; in particular, they shall not be murdered or exterminated, subjected to torture or to biological experiments; they shall not wilfully be left without medical assistance and care, nor shall conditions exposing them to contagion or infection be created.

Only urgent medical reasons will authorize priority in the order of treatment to be administered.

Women shall be treated with all consideration due to their sex.

Article 13

The present Convention shall apply to the wounded, sick and shipwrecked at sea belonging to the following categories:

- (1) Members of the armed forces of a Party to the conflict, as well as members of militias or volunteer corps forming part of such armed forces.
- (2) Members of other militias and members of other volunteer corps, including those of organized resistance movements, belonging to a Party to the conflict and operating in or outside their own territory, even if this territory is occupied, provided that such militias or volunteer corps, including such organized resistance movements, fulfil the following conditions:
 - (a) that of being commanded by a person responsible for his subordinates;
 - (b) that of having a fixed distinctive sign recognizable at a distance;
 - (c) that of carrying arms openly;
 - (d) that of conducting their operations in accordance with the laws and customs of war.
- (3) Members of regular armed forces who profess allegiance to a Government or an authority not recognized by the Detaining Power.
- (4) Persons who accompany the armed forces without actually being members thereof, such as civilian members of military aircraft crews, war correspondents, supply contractors, members of labour units or of services responsible for the welfare of the armed forces, provided that they have received authorization from the armed forces which they accompany.
- (5) Members of crews, including masters, pilots and apprentices, of the merchant marine and the crews of civil aircraft of the Parties to the conflict, who do not benefit by more favourable treatment under any other provisions of international law.
- (6) Inhabitants of a non-occupied territory who, on the approach of the enemy, spontaneously take up arms to resist the invading forces, without having had time to form themselves into regular armed units, provided they carry arms openly and respect the laws and customs of war.

Article 14

All warships of a belligerent Party shall have the right to demand that the wounded, sick or shipwrecked on board military hospital ships, and hospital ships belonging to relief societies or to private individuals, as well as merchant vessels, yachts and other craft shall be surrendered, whatever their nationality, provided that the wounded and sick are in a fit state to be moved and that the warship can provide adequate facilities for necessary medical treatment.

Article 15

If wounded, sick or shipwrecked persons are taken on board a neutral warship or a neutral military aircraft, it shall be ensured, where so required by international law, that they can take no further part in operations of war.

Article 16

Subject to the provisions of Article 12, the wounded, sick and shipwrecked of a belligerent who fall into enemy hands shall be prisoners of war, and the provisions of international law concerning prisoners of war shall apply to them. The captor may decide, according to circumstances, whether it is expedient to hold them, or to convey them to a port in the captor's own country, to a neutral port or even to a port in enemy territory. In the last case, prisoners of war thus returned to their home country may not serve for the duration of the war.

Article 17

Wounded, sick or shipwrecked persons who are landed in neutral ports with the consent of the local authorities, shall, failing arrangements to the contrary between the neutral and the belligerent Powers, be so guarded by the neutral Power, where so required by international law, that the said persons cannot again take part in operations of war.

The costs of hospital accommodation and internment shall be borne by the Power on whom the wounded, sick or shipwrecked persons depend.

Article 18

After each engagement, Parties to the conflict shall, without delay, take all possible measures to search for and collect the shipwrecked, wounded and sick, to protect them against pillage and ill-treatment, to ensure their adequate care, and to search for the dead and prevent their being despoiled.

Whenever circumstances permit, the Parties to the conflict shall conclude local arrangements for the removal of the wounded and sick by sea from a besieged or encircled area and for the passage of medical and religious personnel and equipment on their way to that area.

Article 19

The Parties to the conflict shall record as soon as possible, in respect of each shipwrecked, wounded, sick or dead person of the adverse Party falling into their hands, any particulars which may assist in his identification. These records should if possible include:

- (a) designation of the Power on which he depends;
- (b) army, regimental, personal or serial number;
- (c) surname;
- (d) first name or names;
- (e) date of birth;
- (f) any other particulars shown on his identity card or disc;
- (g) date and place of capture or death;
- (h) particulars concerning wounds or illness, or cause of death.

As soon as possible the above-mentioned information shall be forwarded to the information bureau described in Article 122 of the Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War of August 12, 1949, which shall transmit this information to the Power on which these persons depend through the intermediary of the Protecting Power and of the Central Prisoners of War Agency.

Parties to the conflict shall prepare and forward to each other through the same bureau, certificates of death or duly authenticated lists of the dead. They shall likewise collect and forward through the same bureau one half of the double identity disc, or the identity disc itself if it is a single disc, last wills or other documents of importance to the next of kin, money and in general all articles of an intrinsic or sentimental value, which are found on the dead. These articles, together with unidentified articles, shall be sent in sealed packets, accompanied by statements giving all particulars necessary for the identification of the deceased owners, as well as by a complete list of the contents of the parcel.

Article 20

Parties to the conflict shall ensure that burial at sea of the dead, carried out individually as far as circumstances permit, is preceded by a careful examination, if possible by a medical examination, of the bodies, with a view to confirming death, establishing identity and enabling a report to be made. Where a double identity disc is used, one half of the disc should remain on the body.

If dead persons are landed, the provisions of the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of August 12, 1949 shall be applicable.

Article 21

The Parties to the conflict may appeal to the charity of commanders of neutral merchant vessels, yachts or other craft, to take on board and care for wounded, sick or shipwrecked persons, and to collect the dead.

Vessels of any kind responding to this appeal, and those having of their own accord collected wounded, sick or shipwrecked persons, shall enjoy special protection and facilities to carry out such assistance.

They may, in no case, be captured on account of any such transport; but, in the absence of any promise to the contrary, they shall remain liable to capture for any violations of neutrality they may have committed.

Chapter III **HOSPITAL SHIPS**

Article 22

Military hospital ships, that is to say, ships built or equipped by the Powers specially and solely with a view to assisting the wounded, sick and shipwrecked, to treating them and to transporting them, may in no circumstances be attacked or captured, but shall at all times be respected and protected, on condition that their names and descriptions have been notified to the Parties to the conflict ten days before those ships are employed.

The characteristics which must appear in the notification shall include registered gross tonnage, the length from stem to stern and the number of masts and funnels.

Article 23

Establishments ashore entitled to the protection of the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of August 12, 1949 shall be protected from bombardment or attack from the sea.

Article 24

Hospital ships utilized by National Red Cross Societies, by officially recognized relief societies or by private persons shall have the same protection as military hospital ships and shall be exempt from capture, if the Party to the conflict on which they depend has given them an official commission and in so far as the provisions of Article 22 concerning notification have been complied with.

These ships must be provided with certificates from the responsible authorities, stating that the vessels have been under their control while fitting out and on departure.

Article 25

Hospital ships utilized by National Red Cross Societies, officially recognized relief societies, or private persons of neutral countries shall have the same protection as military hospital ships and shall be exempt from capture, on condition that they have placed themselves under the control of one of the Parties to the conflict, with the previous consent of their own governments and with the authorization of the Party to the conflict concerned, in so far as the provisions of Article 22 concerning notification have been complied with.

Article 26

The protection mentioned in Articles 22, 24 and 25 shall apply to hospital ships of any tonnage and to their lifeboats, wherever they are operating. Nevertheless, to ensure the maximum comfort and security, the Parties to the conflict shall endeavour to utilize, for the transport of wounded, sick and shipwrecked over long distances and on the high seas, only hospital ships of over 2,000 tons gross.

Article 27

Under the same conditions as those provided for in Articles 22 and 24, small craft employed by the State or by the officially recognized lifeboat institutions for coastal rescue operations, shall also be respected and protected, so far as operational requirements permit.

The same shall apply so far as possible to fixed coastal installations used exclusively by these craft for their humanitarian missions.

Article 28

Should fighting occur on board a warship, the sick-bays shall be respected and spared as far as possible. Sick-bays and their equipment shall remain subject to the laws of warfare, but may not be diverted from their purpose so long as they are required for the wounded and sick. Nevertheless, the commander into whose power they have fallen may, after ensuring the proper care of the wounded and sick who are accommodated therein, apply them to other purposes in case of urgent military necessity.

Article 29

Any hospital ship in a port which falls into the hands of the enemy shall be authorized to leave the said port.

Article 30

The vessels described in Articles 22, 24, 25 and 27 shall afford relief and assistance to the wounded, sick and shipwrecked without distinction of nationality.

The High Contracting Parties undertake not to use these vessels for any military purpose.

Such vessels shall in no wise hamper the movements of the combatants.

During and after an engagement, they will act at their own risk.

Article 31

The Parties to the conflict shall have the right to control and search the vessels mentioned in Articles 22, 24, 25 and 27. They can refuse assistance from these vessels, order them off, make them take a certain course, control

the use of their wireless and other means of communication, and even detain them for a period not exceeding seven days from the time of interception, if the gravity of the circumstances so requires.

They may put a commissioner temporarily on board whose sole task shall be to see that orders given in virtue of the provisions of the preceding paragraph are carried out.

As far as possible, the Parties to the conflict shall enter in the log of the hospital ship in a language he can understand, the orders they have given the captain of the vessel.

Parties to the conflict may, either unilaterally or by particular agreements, put on board their ships neutral observers who shall verify the strict observation of the provisions contained in the present Convention.

Article 32

Vessels described in Articles 22, 24, 25 and 27 are not classed as warships as regards their stay in a neutral port.

Article 33

Merchant vessels which have been transformed into hospital ships cannot be put to any other use throughout the duration of hostilities.

Article 34

The protection to which hospital ships and sick-bays are entitled shall not cease unless they are used to commit, outside their humanitarian duties, acts harmful to the enemy. Protection may, however, cease only after due warning has been given, naming in all appropriate cases a reasonable time limit, and after such warning has remained unheeded.

In particular, hospital ships may not possess or use a secret code for their wireless or other means of communication.

Article 35

The following conditions shall not be considered as depriving hospital ships or sick-bays of vessels of the protection due to them:

- (1) The fact that the crews of ships or sick-bays are armed for the maintenance of order, for their own defence or that of the sick and wounded.
- (2) The presence on board of apparatus exclusively intended to facilitate navigation or communication.
- (3) The discovery on board hospital ships or in sick-bays of portable arms and ammunition taken from the wounded, sick and shipwrecked and not yet handed to the proper service.
- (4) The fact that the humanitarian activities of hospital ships and sick-bays of vessels or of the crews extend to the care of wounded, sick or shipwrecked civilians.
- (5) The transport of equipment and of personnel intended exclusively for medical duties, over and above the normal requirements.

Chapter IV PERSONNEL

Article 36

The religious, medical and hospital personnel of hospital ships and their crews shall be respected and protected; they may not be captured during the time they are in the service of the hospital ship, whether or not there are wounded and sick on board.

Article 37

The religious, medical and hospital personnel assigned to the medical or spiritual care of the persons designated in Articles 12 and 13 shall, if they fall into the hands of the enemy, be respected and protected; they may continue to carry out their duties as long as this is necessary for the care of the wounded and sick. They shall afterwards be sent back as soon as the Commander-in-Chief, under whose authority they are, considers it practicable. They may take with them, on leaving the ship, their personal property.

If, however, it prove necessary to retain some of this personnel owing to the medical or spiritual needs of prisoners of war, everything possible shall be done for their earliest possible landing.

Retained personnel shall be subject, on landing, to the provisions of the Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of August 12, 1949.

Chapter V MEDICAL TRANSPORTS

Article 38

Ships chartered for that purpose shall be authorized to transport equipment exclusively intended for the treatment of wounded and sick members of armed forces or for the prevention of disease, provided that the particulars regarding their voyage have been notified to the adverse Power and approved by the latter. The adverse Power shall preserve the right to board the carrier ships, but not to capture them or seize the equipment carried.

By agreement amongst the Parties to the conflict, neutral observers may be placed on board such ships to verify the equipment carried. For this purpose, free access to the equipment shall be given.

Article 39

Medical aircraft, that is to say, aircraft exclusively employed for the removal of the wounded, sick and shipwrecked, and for the transport of medical personnel and equipment, may not be the object of attack, but shall be respected by the Parties to the conflict, while flying at heights, at times and on routes specifically agreed upon between the Parties to the conflict concerned.

They shall be clearly marked with the distinctive emblem prescribed in Article 41, together with their national colours, on their lower, upper and lateral surfaces. They shall be provided with any other markings or means of identification which may be agreed upon between the Parties to the conflict upon the outbreak or during the course of hostilities.

Unless agreed otherwise, flights over enemy or enemy-occupied territory are prohibited.

Medical aircraft shall obey every summons to alight on land or water. In the event of having thus to alight, the aircraft with its occupants may continue its flight after examination, if any.

In the event of alighting involuntarily on land or water in enemy or enemy-occupied territory, the wounded, sick and shipwrecked, as well as the crew of the aircraft shall be prisoners of war. The medical personnel shall be treated according to Articles 36 and 37.

Article 40

Subject to the provisions of the second paragraph, medical aircraft of Parties to the conflict may fly over the territory of neutral Powers, land thereon in case of necessity, or use it as a port of call. They shall give neutral Powers prior notice of their passage over the said territory, and obey every summons to alight, on land or water. They will be immune from attack only when flying on routes, at heights and at times specifically agreed upon between the Parties to the conflict and the neutral Power concerned.

The neutral Powers may, however, place conditions or restrictions on the passage or landing of medical aircraft on their territory. Such possible conditions or restrictions shall be applied equally to all Parties to the conflict.

Unless otherwise agreed between the neutral Powers and the Parties to the conflict, the wounded, sick or shipwrecked who are disembarked with the consent of the local authorities on neutral territory by medical aircraft shall be detained by the neutral Power, where so required by international law, in such a manner that they cannot again take part in operations of war. The cost of their accommodation and internment shall be borne by the Power on which they depend.

Chapter VI THE DISTINCTIVE EMBLEM

Article 41

Under the direction of the competent military authority, the emblem of the red cross on a white ground shall be displayed on the flags, armlets and on all equipment employed in the Medical Service.

Nevertheless, in the case of countries which already use as emblem, in place of the red cross, the red crescent or the red lion and sun on a white ground, these emblems are also recognized by the terms of the present Convention.

Article 42

The personnel designated in Articles 36 and 37 shall wear, affixed to the left arm, a water-resistant armlet bearing the distinctive emblem, issued and stamped by the military authority.

Such personnel, in addition to wearing the identity disc mentioned in Article 19, shall also carry a special identity card bearing the distinctive emblem. This card shall be water-resistant and of such size that it can be carried in the pocket. It shall be worded in the national language, shall mention at least the surname and first names, the date of birth, the rank and the service number of the bearer, and shall state in what capacity he is entitled to the protection of the present Convention. The card shall bear the photograph of the owner and also either his signature or his fingerprints or both. It shall be embossed with the stamp of the military authority.

The identity card shall be uniform throughout the same armed forces and, as far as possible, of a similar type in the armed forces of the High Contracting Parties. The Parties to the conflict may be guided by the model which is annexed, by way of example, to the present Convention. They shall inform each other, at the outbreak of hostilities, of the model they are using. Identity cards should be made out, if possible, at least in duplicate, one copy being kept by the home country.

In no circumstances may the said personnel be deprived of their insignia or identity cards nor of the right to wear the armlet. In case of loss they shall be entitled to receive duplicates of the cards and to have the insignia replaced.

Article 43

The ships designated in Articles 22, 24, 25 and 27 shall be distinctively marked as follows:

(a) All exterior surfaces shall be white.

(b) One or more dark red crosses, as large as possible, shall be painted and displayed on each side of the hull and on the horizontal surfaces, so placed as to afford the greatest possible visibility from the sea and from the air.

All hospital ships shall make themselves known by hoisting their national flag and further, if they belong to a neutral state, the flag of the Party to the conflict whose direction they have accepted. A white flag with a red cross shall be flown at the mainmast as high as possible.

Lifeboats of hospital ships, coastal lifeboats and all small craft used by the Medical Service shall be painted white with dark red crosses prominently displayed and shall, in general, comply with the identification system prescribed above for hospital ships.

The above-mentioned ships and craft, which may wish to ensure by night and in times of reduced visibility the protection to which they are entitled, must, subject to the assent of the Party to the conflict under whose power they are, take the necessary measures to render their painting and distinctive emblems sufficiently apparent.

Hospital ships which, in accordance with Article 31, are provisionally detained by the enemy, must haul down the flag of the Party to the conflict in whose service they are or whose direction they have accepted.

Coastal lifeboats, if they continue to operate with the consent of the Occupying Power from a base which is occupied, may be allowed, when away from their base, to continue to fly their own national colours along with a flag carrying a red cross on a white ground, subject to prior notification to all the Parties to the conflict concerned.

All the provisions in this Article relating to the red cross shall apply equally to the other emblems mentioned in Article 41.

Parties to the conflict shall at all times endeavour to conclude mutual agreements in order to use the most modern methods available to facilitate the identification of hospital ships.

Article 44

The distinguishing signs referred to in Article 43 can only be used, whether in time of peace or war, for indicating or protecting the ships therein mentioned, except as may be provided in any other international Convention or by agreement between all the Parties to the conflict concerned.

Article 45

The High Contracting Parties shall, if their legislation is not already adequate, take the measures necessary for the prevention and repression, at all times, of any abuse of the distinctive signs provided for under Article 43.

Chapter VII EXECUTION OF THE CONVENTION

Article 46

Each Party to the conflict, acting through its Commanders-in-Chief, shall ensure the detailed execution of the preceding Articles and provide for unforeseen cases, in conformity with the general principles of the present Convention.

Article 47

Reprisals against the wounded, sick and shipwrecked persons, the personnel, the vessels or the equipment protected by the Convention are prohibited.

Article 48

The High Contracting Parties undertake, in time of peace as in time of war, to disseminate the text of the present Convention as widely as possible in their respective countries, and, in particular, to include the study thereof in their programmes of military and, if possible, civil instruction, so that the principles thereof may become known to the entire population, in particular to the armed fighting forces, the medical personnel and the chaplains.

Article 49

The High Contracting Parties shall communicate to one another through the Swiss Federal Council and, during hostilities, through the Protecting Powers, the official translations of the present Convention, as well as the laws and regulations which they may adopt to ensure the application thereof.

Chapter VIII **REPRESSION OF ABUSES AND INFRACTIONS**

Article 50

The High Contracting Parties undertake to enact any legislation necessary to provide effective penal sanctions for persons committing, or ordering to be committed, any of the grave breaches of the present Convention defined in the following Article.

Each High Contracting Party shall be under the obligation to search for persons alleged to have committed, or to have ordered to be committed, such grave breaches, and shall bring such persons, regardless of their nationality, before its own courts. It may also, if it prefers, and in accordance with the provisions of its own legislation, hand such persons over for trial to another High Contracting Party concerned, provided such High Contracting Party has made out a prima facie case.

Each High Contracting Party shall take measures necessary for the suppression of all acts contrary to the provisions of the present Convention other than the grave breaches defined in the following Article.

In all circumstances, the accused persons shall benefit by safeguards of proper trial and defence, which shall not be less favourable than those provided by Article 105 and those following of the Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners of War of August 12, 1949.

Article 51

Grave breaches to which the preceding Article relates shall be those involving any of the following acts, if committed against persons or property protected by the Convention: wilful killing, torture or inhuman treatment, including biological experiments, wilfully causing great suffering or serious injury to body or health, and extensive destruction and appropriation of property, not justified by military necessity and carried out unlawfully and wantonly.

Article 52

No High Contracting Party shall be allowed to absolve itself or any other High Contracting Party of any liability incurred by itself or by another High Contracting Party in respect of breaches referred to in the preceding Article.

Article 53

At the request of a Party to the conflict, an enquiry shall be instituted, in a manner to be decided between the interested Parties, concerning any alleged violation of the Convention.

If agreement has not been reached concerning the procedure for the enquiry, the Parties should agree on the choice of an umpire, who will decide upon the procedure to be followed.

Once the violation has been established, the Parties to the conflict shall put an end to it and shall repress it with the least possible delay.

FINAL PROVISIONS

Article 54

The present Convention is established in English and in French. Both texts are equally authentic.

The Swiss Federal Council shall arrange for official translations of the Convention to be made in the Russian and Spanish languages.

Article 55

The present Convention, which bears the date of this day, is open to signature until February 12, 1950, in the name of the Powers represented at the Conference which opened at Geneva on April 21, 1949; furthermore, by Powers not represented at that Conference, but which are parties to the Xth Hague Convention of October 13, 1907 for the adaptation to Maritime Warfare of the Principles of the Geneva Convention of 1906, or to the Geneva Conventions of 1864, 1906 or 1929 for the Relief of the Wounded and Sick in Armies in the Field.

Article 56

The present Convention shall be ratified as soon as possible and the ratifications shall be deposited at Berne.

A record shall be drawn up of the deposit of each instrument of ratification and certified copies of this record shall be transmitted by the Swiss Federal Council to all the Powers in whose name the Convention has been signed, or whose accession has been notified.

Article 57

The present Convention shall come into force six months after not less than two instruments of ratification have been deposited.

Thereafter, it shall come into force for each High Contracting Party six months after the deposit of the instrument of ratification.

Article 58

The present Convention replaces the Xth Hague Convention of October 18, 1907, for the adaptation to Maritime Warfare of the principles of the Geneva Convention of 1906, in relations between the High Contracting Parties.

Article 59

From the date of its coming into force, it shall be open to any Power in whose name the present Convention has not been signed, to accede to this Convention.

Article 60

Accessions shall be notified in writing to the Swiss Federal Council, and shall take effect six months after the date on which they are received.

The Swiss Federal Council shall communicate the accessions to all the Powers in whose name the Convention has been signed, or whose accession has been notified.

Article 61

The situations provided for in Articles 2 and 3 shall give immediate effect to ratifications deposited and accessions notified by the Parties to the conflict before or after the beginning of hostilities or occupation. The Swiss Federal Council shall communicate by the quickest method any ratifications or accessions received from Parties to the conflict.

Article 62

Each of the High Contracting Parties shall be at liberty to denounce the present Convention.

The denunciation shall be notified in writing to the Swiss Federal Council, which shall transmit it to the Governments of all the High Contracting Parties.

The denunciation shall take effect one year after the notification thereof has been made to the Swiss Federal Council. However, a denunciation of which notification has been made at a time when the denouncing Power is

involved in a conflict shall not take effect until peace has been concluded, and until after operations connected with the release and repatriation of the persons protected by the present Convention have been terminated.

The denunciation shall have effect only in respect of the denouncing Power. It shall in no way impair the obligations which the Parties to the conflict shall remain bound to fulfil by virtue of the principles of the law of nations, as they result from the usages established among civilized peoples, from the laws of humanity and the dictates of the public conscience.

Article 63

The Swiss Federal Council shall register the present Convention with the Secretariat of the United Nations. The Swiss Federal Council shall also inform the Secretariat of the United Nations of all ratifications, accessions and denunciations received by it with respect to the present Convention.

In witness whereof the undersigned, having deposited their respective full powers, have signed the present Convention.

Done at Geneva this twelfth day of August 1949, in the English and French languages. The original shall be deposited in the Archives of the Swiss Confederation. The Swiss Federal Council shall transmit certified copies thereof to each of the signatory and acceding States.

Annex

**IDENTITY CARD FOR MEMBERS OF MEDICAL
AND RELIGIOUS PERSONNEL ATTACHED TO THE ARMED FORCES AT SEA**

<p><i>Front</i></p> <div style="text-align: center;"> <p>(Space reserved for the name of the country and military authority issuing this card)</p> </div> <p align="center">IDENTITY CARD</p> <p align="center">for members of medical and religious personnel attached to the armed forces at sea</p> <p>Surname _____</p> <p>First names _____</p> <p>Date of birth _____</p> <p>Rank _____</p> <p>Army Number _____</p> <p>The bearer of this card is protected by the Geneva Convention for the Amelioration of the Conditions of the Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea of August 12, 1949. In his capacity as</p> <p>_____</p> <p align="center">Date of issue Number of Card</p> <p>_____</p>	<p><i>Reverse Side</i></p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin-bottom: 5px;"> <p align="center">Photo of bearer</p> </div> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; width: 60px; height: 60px; margin: 0 auto; text-align: center; padding: 5px;"> <p>Embossed stamp of military authority issuing card</p> </div> <p align="right">Signature of bearer or fingerprints or both</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 33%; padding: 2px;">Height</td> <td style="width: 33%; padding: 2px;">Eyes</td> <td style="width: 33%; padding: 2px;">Hair</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">_____</td> <td style="padding: 2px;">_____</td> <td style="padding: 2px;">_____</td> </tr> </table> <p align="center">Other distinguishing marks</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>	Height	Eyes	Hair	_____	_____	_____
Height	Eyes	Hair					
_____	_____	_____					